

Kapitola třetí

Tu noc se Peggy na posteli u Chloe převalovala. Venku sice burácel silný vítr, ale to nebyl důvod, proč nemohla spát. Nemohla usnout, protože měla starosti. Chloe byla od vánočních trhů tak smutná, že jí nezvedla náladu ani Peggy, která se k ní tulila...

Jak můžu pomoci? přemýšlela Peggy.

Ležela vedle Chloe, myslela na trhy. Vzpomněla si, jak jí Holly a Noel řekli o sobovi, který je kouzelný. Kdyby jen tak uměla kouzlit, pak by dokázala na Vánoce svou rodinu udělat šťastnou. *To je ono!* pomyslela si Peggy sedící na posteli a fousky se jí nadšením zatřepaly. *Stanu se sobem!*

Přitulila se ke Chloe a přemýšlela, zda by mohla ležet na kamarádčině posteli, i kdyby byla sobem. *Asi budu moc velká*, uvědomila si. Trochu ji to rozesmutnilo, ale když bude moci kouzlit, pak je ochotná se obětovat.

Bylo to to nejlepší, co dokázala vymyslet. Jak pomoci člověku,

kterého miluje nadevše. Peggy se ulevilo. Konečně měla plán a spokojeně usnula.

Druhého dne ráno Peggy pozorovala svůj odraz v zrcadle, který visel na dveřích Chloeiny skříně. Její světle hnědý kožíšek se barevně moc neliší od kožíšku soba, ale to je tak jediné, co mají podobného. Peggy se zamračila. Její čelo se svaštilo ještě víc, než normálně. *Potřebuju parohy*, pomyslela si.